

Fitxa Tècnica	
TÍTOL:	Mare de Déu de Sallent de Sanaüja
Autor:	Desconegut
Cronologia:	c. 1350
Tipologia:	Escultura Exempta
Material:	Alabastre Policromat
Mides:	118 x 39 cm
Tema:	religiós
Localització:	MNAC (Barcelona)

Context: L'Art gòtic és propi de la **baixa edat mitjana** que es caracteritza per grans canvis socials i econòmics. Al s. XIII s'inicia un període d'expansió de caràcter unificador i universalista. Aquestes condicions afavoreixen el renaixement de les ciutats i el sorgiment d'una nova classe social: la burgesia. Aquesta facilita la cultura, ja que la passa en mans dels ordes mendicants. A causa d'això la societat es «sensibilitza», s'humanitza. Així doncs, comença un corrent: l'Humanisme.

Descripció Formal

- La Mare de Déu de Sanaüja es caracteritza per l'equilibri i per l'harmonia en les proporcions.
- Els plecs de la túnica i la gestualitat mateixa dels dos cossos estan estudiats per afavorir aquest equilibri i harmonia visuals.
- La distribució horitzontal que mostren els plecs de la túnica de la Verge a l'alçada del pit i els de les cames de l'Infant, trenquen la verticalitat que predomina a la resta de plecs, que cauen amb elegància i amplitud.
- La manera de llibertat i suau de la caiguda dels plecs aporta moviment a l'escultura.

Temàtica

- La imatge representa a la Mare de Déu coronada com a la reina del Cel i al Nen Jesús agafat per aquesta.
- Aquest grup escultòric té l'origen en la imatge romànica de la Mare de Déu com a *Sedes Sapientine*, és a dir, com a Tron de Saviesa representada en el Nen Jesús.
- Es pot veure el canvi fonamental entre l'art romànic que preferia una imatge de la Mare de Déu en posició sedent i actitud severa i estàtica, i l'art gòtic que expressa una gran dolçor. Aquest gest el faria qualsevol mare en portar el seu fill en braços (naturalisme).

D'una banda era ornamental i de l'altra tenia com a objectiu apropar la religió al poble i transmetre un missatge de bondat divina i d'esperança en la fe. En aquesta època, on la majoria de la població era analfabeta, la iconografia tenia un paper molt important. L'estàtua, doncs, donava bons arguments per estimular la fe popular.

Fitxa Tècnica	
TÍTOL:	El Matrimoni Arnolfini
Autor:	Jar Van Eyck (Maaseyck, 1390-Bruges, 1441)
Cronologia:	c. 1434
Tècnica:	Oli sobre fusta
Mides:	84 x 57 cm
Estil:	Gòtic Flamenc
Tema:	Escena costumista
Localització:	National Gallery (Londres)

Context: Es tracta d'una societat basada en el **comerç dels productes tèxtils de luxe** i de comerç per on passaven les grans rutes marítimes que anaven del mar del Nord al Cantàbric. **La burgesia** va esdevenir habitual clientela dels pintors als quals encarregava retrats o tríptics religiosos destinats als seus oratoris o com motiu decoratiu de cases particulars. Això explica el format més petit. Aquestes obres **reflecteixen els gustos de les noves classes social burgesa de l'època** i va propiciar l'**aparició del retrat**.

Descripció Formal

- Representació** d'un espai tridimensional amb una profunditat simulada del tot convincent.
  - Això no obstant, aquest fet és el resultat de l'observació atenta de la realitat per part del pintor i de la seva capacitat d'imitar-la, i no d'una aplicació rigorosa de les lleis de la perspectiva, ja que si es perllonguen imaginàriament les línies del sòl, del sostre, de l'ampit i de la llinda de la finestra, del bufet i del dosser del llit, s'observa que no conflueixen en un sol punt, sinó en diversos, tot i que pròxims entre si.
  - Composició cromàtica** del quadre consta de tres colors: el vermell que representa la roba que cobreix els mobles, el verd intens del vestit de núvia i el marró de la túnica del mercader.
  - Van Eyck** es preocupava molt per representar la realitat amb la més gran exactitud possible, tot i que a l'ull modern la imatge sembla escassament realista per l'actitud hieràtica dels retratats i també del gos.
  - El moviment és nul a la imatge; les formes tenen una solidesa escultòrica i l'escena, en general, és rígida, teatral i poc espontània.
- Simbolisme: va interpretar com una al·legoria del matrimoni i de la maternitat

Temàtica

- Principalment commemorativa amb els protagonistes de l'escena amb el desig d'immortalitzar amb un retrat el moment de la seva unió (Giovanni Arnolfini i la seva esposa Giovanna Cenami), a més d'una evident funció decorativa.
- El detallisme de la pell del gos, símbol de fidelitat.
- El mirall és un dels millors exemples de minuciositat microscòpica

Aquest quadre fa l'efecte d'un document notarial ja que el pintor col·loca la inscripció «Johannes van Eyck fuht hic» i la data 1434 per remarcar que va estar allí.

Fitxa Tècnica	
TÍTOL:	Villa Capra (la Rotonda)
Autor:	Andrea di Pietro Palladio (Pàdua, 1508 - Maser, 1580)
Cronologia:	1551 - 1553
Tècnica:	Civil
Mides:	Pedra, maó, estuc i marbre.
Materials:	Renaixentista / Classicista
Estil:	Vicenza (Itàlia)
Tema:	Villa Capra (la Rotonda)
Localització:	Andrea di Pietro Palladio (Pàdua, 1508 - Maser, 1580)

Descripció Formal

⇨ A l'exterior = la Villa Capra presenta un perfil idèntic a totes quatre façanes, cadascuna les quals s'articula a partir d'unes escalinates pronunciades que condueixen cap a un pòrtic de sis columnes d'ordre jònic.

⇨ L'entaulament i frontó triangular rematat amb una estàtua a cada vèrtex.

⇨ Al centre de l'edifici s'alça la cúpula que cobreix la sala circular central de la mansió.

-Aquesta s'estructura sobre una planta simètrica en forma de creu grega ⇨ al quadrat de l'habitatge s'hi afegeixen quatre pòrtics.

⇨ Al centre de l'edifici hi ha la gran sala circular que fa d'eix distribuïdor de les habitacions i de les dependències que l'envolten.

⇨ Els dormitoris = ubicats als quatre angles de l'edifici.

⇨ Als soterranis = cuina i sales de l'administració general de la casa.

⇨ La sala central = coberta per una gran cúpula rematada amb un òcul, està decorada com les altres estances amb vigorosos frescos (fets per diversos pintors italians de l'època).

-La il·luminació natural d'aquesta sala central = una mica deficient, perquè a part de l'òcul.

-Llum obtinguda a través dels quatre passadissos que hi convergeixen.

Entorn i integració Urbanística

-Situada sobre un petit turó al mig del camp ⇨ les quatre façanes s'orienten als quatre punts cardinals.

⇨ Aquesta disposició permet que = des de la planta noble, els propietaris puguin aprofitar al màxim la vista privilegiada de l'entorn natural que els envolta.

Funció, contingut i significat:

-Construïda per al gaudi particular del seu propietari ⇨ el poderós clergue *Marius Capra Gabrielis* (nom del qual consta escrit als frisos dels quatre pòrtics).

-Coneguda popularment amb el nom de la Rotonda a causa de ⇨ l'espectacular sala circular central (coberta per la gran cúpula semiesfèrica construïda per l'arquitecte SCAMOZZI entre el 1580 i el 1591).

-Seguint els principis renaixentistes, PALLADIO va reprendre l'estil arquitectònic dels temples romans i el va aplicar a edificacions civils = iniciant així la recuperació de les antigues vil·les romanes (residències campestres luxoses allunyades de l'urbs) desaparegudes després de la caiguda de l'Imperi Romà.

FITXA TÈCNICA

TÍTOL	Nit Estelada
AUTOR	Van Gogh
CRONOLOGIA	1889
TÈCNICA	Oli sobre tela
MIDES	74 X 92CM
ESTIL	POSTIMPRESSIONISTA
TEMA	Paisatge
LOCALITZACIÓ	MoMA (Nova York)

Context: A mitjans del s. XIX a França, segon imperi Napoleònic. París és la capital artística i cultural. La societat és industrialitzada, mostrant diferències entre les classes socials.

Descripció Formal

-Paisatge d'un poble de nit. Veiem cases, muntanyes, vegetació... sobta el cel, on destaquen les estrelles i astres que donen vida al paisatge.

-Predomina el color per sobre la línia. Combina la línia i el dibuix, però el color predomina.

-Té més importància al cel, als estels, ja que és un paisatge nocturn.

-No treballada amb perspectiva. La profunditat es dona amb les muntanyes, la línia de l'horitzó i amb diferents plans:

Primer pla: xiprer

Segon pla: muntanyes i poble

Tercer pla: cel

-Meitat superior = línies corbes i sinuoses = vivacitat

-Meitat inferior = línies rectes i curtes = tranquil·litat

-Intenta donar una expressivitat diferent de les dues parts. L'element que les uneix és el xiprer (pertany al poble, però està pintat amb línies corbes).

-Dinamisme al cel, molt expressiu

Temàtica

-Representa el paisatge que Van Gogh veia des de la finestra del sanatori on estava ingressat. = És l'albada, quan el sol comença a sortir.

-**Deforma la realitat i l'adapta a les seves necessitats.** Per exemple, l'església té una estètica holandesa, no francesa.

-Vol plasmar el seu estat anímic a través de la pintura, equilibra el caos amb l'ordre.

-El xiprer és una connexió amb Déu i el cel.

-**Funció** = decorativa i terapèutica

FITXA TÈCNICA	
TÍTOL	Els jugadors de cartes
AUTOR	Paul Cézanne
CRONOLOGIA	1893
TÈCNICA	Oli sobre tela
Mides	47 x 57 cm
ESTIL	POSTIMPRESSIONISTA
LOCALITZACIÓ	Musée d'Orsay (París)

Descripció Formal

- Predominen els colors verdosos, ocres i marronosos vermellosos.
- Destaquen dos elements blancs: la pipa i les cartes.
- La llum està present en tota l'obra
- Composició tancada, els elements tendeixen cap al centre.
- La construcció geomètrica domina l'estructura de les figures.
- Els personatges no estan treballats amb una anatomia molt marcada ja que va simplificant cada cop més les seves obres

Temàtica

- Costumista de la vida de finals del s. XIX
- Significat**= Es creu que hi ha un simbolisme, l'enfrontament entre els dos personatges.
- El blanc de la pipa i les cartes destaquen al personatge de l'esquerra, que a través de la gestualitat i l'expressivitat plasma la rivalitat que té amb el seu contrincant.
- Es creu que es representa l'enfrontament entre el pintor i el seu pare. El que representa al pare (personatge de l'esquerra) està inspirat en el jardiner.
- Funció**= decorativa

FITXA TÈCNICA

TÍTOL	El crit
AUTOR	Edvard Munch (Loten, 1863 - Ekely, 1944)
CRONOLOGIA	1893
TÈCNICA	Oli tremp sobre cartró
MIDES	91 X 73 cm
ESTIL	Expressionista
TEMA	al·legòric
LOCALITZACIÓ	Nasjonalgalleriet (Oslo)

Context:

Descripció Formal

- Veiem a tres persones en un pont en un paisatge amb posta de sol, dues caminant i una en primer pla mirant a l'espectador i cridant.
- Predomina= el color per sobre el dibuix, però no s'oblida de la línia.
- Traç gruixut amb una pinzellada llarga i ondulada.
- Color= predominen les gammes dels blaus verdosos, vermells ataronjats i marronosos. Combinen els càlids amb els freds. La vitalitat del color la trobem al paisatge i al pont hi ha tons més apagats.
- Llum= llum homogènia, present a tota l'obra. Està donada per la intensitat del color.
- Línia sinuosa = reflecteix el desequilibri emocional del personatge.
- Profunditat= Trobem un punt de fuga reforçat per la línia diagonal del pont. La línia de l'horitzó és alta.
- És una composició simètrica, es dóna més importància al paisatge.
- Hi ha dinamisme donat per les línies corbes.
- Molta expressivitat, reforçada per el rostre pintat el líniescorbes.

Temàtica

- Al·legòric = Intenta mostrar el món interior, la seva visió subjectiva del paisatge i del món.
- Significat**= Es mostra el mateix autor i les seves emocions. El propi Munch ho va escriure, es representa un fet real que va viure: un passeig amb uns amics seus per Noruega.

Es vol fer una crítica a la burgesia i al seu fals optimisme, a la hipocresia de la mentalitat de l'època (per això està en un passeig que freqüentava la burgesia).

- Funció**= decorativa

*Rostre del personatge: exposició de mòmies.

Expressionisme alemany (deformació de la realitat i molt color)*